

ณ ป่าคำชะโนด...ผีจางหนั๊ง

นำเสนอเมื่อ : 8 มี.ค. 2552

ป่าคำชะโนด ที่แห่งนี้เป็นป่าศักดิ์สิทธิ์ เชื่อกันว่า ป่าคำชะโนด เป็นที่ตั้งของวัง พญานาค และ ป่าคำชะโนด เป็นป่าที่มี ต้นคำชะโนด ขึ้นอยู่แห่งเดียว ขณะเดียวกัน ป่าคำชะโนด ยังมีเรื่องเล่า ผีจางหนั๊ง ทั้งนี้เรื่อง ผีจางหนั๊ง จะจริงหรือไม่ ป่าคำชะโนด กำลังรอให้คุณมาพิสูจน์ที่นี่ค่ะ

ที่แห่งนี้เป็นป่าศักดิ์สิทธิ์ ป่าลี้ลับ ป่าอาถรรพ์ ... และคือป่าที่มีตำนาน ที่ชาวไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และชาวลาวให้ความนับถือ เพราะเชื่อกันว่าเป็นที่ตั้งของเมืองนาคินทร์ และวังพญานาค ต้นตำนานแม่น้ำโขง เป็นป่าที่มีความน่าสนใจในแง่วิทยาศาสตร์ ที่โลกต้องทึ่ง!!! กับต้นคำชะโนดที่มีอายุนับหลายร้อยปี และมีอยู่ทีเดียวนะ **ณ ป่าคำชะโนด**

บนพื้นที่ราว 20 ไร่ ณ ต.วังทอง อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี คือ ที่ตั้งของ ป่าคำชะโนด ที่ตั้งตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากบริเวณนั้นมีต้นชะโนด (อยู่ในตระกูลเดียวกับปาล์ม คล้ายๆ ต้นตาล ต้นหมาก หรือไม้กึ่งต้นมะพร้าว แต่สูงกว่า) ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น มองไปทางไหนก็เห็นแต่ทิวชะโนดสูงเด่นเป็นสง่า ปี 2520 เป็นครั้งแรกที่ชาวบ้านได้ทำการสำรวจจำนวนต้นชะโนดในป่าแห่งนี้ มีอยู่ราว 2,000 กว่าต้น จนมาถึงปี 2544 ชาวบ้านสำรวจอีกครั้งพบว่าต้นชะโนดลดลงเหลือเพียง 1,865 ต้น ถึงกระนั้นที่นี้ยังคงความเย็นชื้นและให้บรรยากาศวังเวงเหมือนเดิม **แต่ที่น่าแปลกใจคือ หากพินิจจากตงชะโนดแห่งนี้ไป ห่างกันแค่ไม่ถึง 300 เมตร ก็ไม่มีต้นชะโนดปรากฏให้เห็นแม้แต่นต้นเดียว นี่เองจึงทำให้ผืนดินราว 20 ไร่ ถูกตั้งฉายาให้เป็นป่าแห่งชะโนดชานนแท้**

"เคยมีคนคิดเอาต้นชะโนดไปปลูกที่อื่นนะ แต่ไม่นานก็ต้องเอากลับมาคืนที่เดิม เพราะชีวิตการงานไม่ก้าวหน้า ชีวิตครอบครัวมีแต่ความเดือดร้อน ขนาดว่าแคเอาเมล็ด หรือสวนใดสวนหนึ่ง อาจจะเป็นใบแห้งๆ ออกจากป่า สุดท้ายต้องเอามาคืนกันหมด" ทองอินทร์ ปักเสติ ชาวบ้านโนนเมือง

ซึ่งมีบ้านอยู่ใกล้ๆ กับป่าคำชะโนด กล่าว

อย่างไรก็ตามผืนป่าแห่งนี้กลายเป็นสถานที่เลื่องชื่อชั่วข้ามคืน เพราะเรื่องเล่า "ผีจ้างหนังที่คำชะโนด" (คนอีสานเรียก ผีบังบด หรือเมืองลับแล ไม่สามารถมองเห็นได้ทั่วไป นอกเสียจากว่าจะมีอะไรดลใจให้เห็น) โดยเมื่อปี พ.ศ.2532 ธงชัย แสงชัย เจ้าของบริษัทหนังเร่ดังกล่าว ได้เล่าว่าตนเองถูกวางจากใครคนหนึ่งให้ไปฉายหนังกลางแปลงที่งานวัด ที่หมู่บ้านวังทอง แถวป่าคำชะโนด ด้วยจำนวนเงิน 4,000 บาท แต่มีขอแม่คือ ต้องฉายจบแค่ตี 4 ของวันใหม่ และให้ออกจากหมู่บ้านก่อนฟ้าสว่าง โดยห้ามหันหลังกลับไปมามอง...

หลังจากที่วางเงินมัดจำเสร็จ เจ้าของหนังก็จัดแจงเตรียมของอุปกรณ์สัมภาระฟิล์มหนังที่จะนำไปฉาย ไปกับลูกน้องอีก 4 รวมเป็น 5 คน โดยขึ้นรถบรรทุก 6 ล้อมีหลังคาออกจากตัวจังหวัดบายแกง ๑ ชั่วโมงเข้าไปแถวป่าคำชะโนดก็เริ่มมืด ยิ่งเข้าไปทางเส้นทางตามที่เราวางบอกก็ไม่เห็นว่าจะเจอหมู่บ้านหรือคนที่จะมารับ จึงนึกว่าหลงกันระหว่างจอดรถว่าจะย้อนกลับไปดีหรือไม่ ก็มีผู้หญิง 2 คนใส่ชุดดำมารองเรียกว่าจะนำไปที่วัด คนขับที่เป็นเจ้าของหนังก็รับขึ้นรถ แต่แกก็สงสัยว่า 2 คนนี้โผล่มาจากไหนในที่มืดๆ อย่างนี้ พาหนะอะไรก็ไม่รู้

เมื่อขับเข้าไปในหมู่บ้านก็ยิ่งให้ชวนสงสัยใหญ่ว่า ทำไมไม่มีเสียงลำโพงออกมาจากงานวัด ไม่มีเสียง หมอลำ หรือการละเล่นอะไรเลย พอไปถึงหมู่บ้านก็มีคนมารับ แต่แปลกกว่าทุกคนจะใส่เสื้อสีขาวกับดำ ถ้าเป็นผู้ชายใส่ชุดขาว ผู้หญิงใส่ชุดดำแยกให้เห็นชัดเจนแม่แต่เด็ก แต่ที่แปลกทุกคนจะทาหน้าขาวหมดเหมือนใช้ครีมพอกหน้า

เมื่อถึงที่แล้วทุกคนก็เริ่มตั้งจอภาพยนตร์ เดินสายไฟ และเปิดเครื่องปั่นไฟ ระหว่างที่กำลังก๊อกลูกจอดติดตั้งก็เริ่มเห็นผู้คนทยอยมานั่งดูหนัง แต่จะแยกชายหญิงชัดเจน ไม่นั่งรวมกัน และปกติของงานวัดจะต้องมีแม่ค้าแม่ขายมาขายน้ำ ขายถั่ว ขายปลาหมึกย่าง แต่ที่นั่นกลับไม่มีแม่ค้าสักคน พอติดตั้งเสร็จก็เริ่มฉายหนัง หนังที่เอาไปฉายมี 4 เรื่อง เรื่องแรกเป็นหนังสงคราม เรื่องที่ 2 เป็นหนังตลกแอ็คชั่น เรื่องที่ 3 กับ 4 เป็นหนังผี ระหว่างฉายคนพากย์ก็พยายามพากย์ยิ่งมุกตลกๆ แต่ไม่มีใครหัวเราะหรือแสดงอารมณ์อย่างใดเลย ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านั้นไปฉายที่ไหน คนก็จะหัวเราะตลอด

จนเริ่มฉายเรื่องที่ 3 ที่เป็นหนังผี สังเกตท่าทางคนที่มาดูเริ่มตั้งใจดู

ทั้งที่บรรยากาศตอนนั้นก็เที่ยงคืนดูน่ากลัวมาก ๆ

ระหว่างนั้นทางเจ้าภาพก็จัดชาวตมถวายเล็กมาให้ที่มงานฉายหนังกันกัน ทางที่มงานเห็นแล้วก็ละหทัยใจ มีแต่ชาวตมซี้ด ๆ กะเนือซึนเล็ก ๆ แต่เพื่อไม่ให้เป็นการเสียหน้าใจ ทางที่มงานก็เลยกินกัน

ปรากฏว่าเป็นชาวตมที่อร่อยที่สุดที่เคยกินกันมา หลังจากฉายหนังจบถึงตี 2 ผู้คนก็แยกย้ายกันกลับ แปบเดียวก็สลายไปหมด ไม่มีใครเหลืออยู่เลย ทางที่มงานก็เก็บอุปกรณ์ขึ้นรถ โดยมีผู้หญิงสองคนนั่งรถออกมาส่ง ก่อนจะว่าลา ก็จ่ายค่าจ้างที่เหลือซึ่งเป็นเงินเหรียญทั้งหมด **พอออกมาส่งถึงปากซอยผู้หญิงสองคนนั้นลงจากรถ พอรถออกตัวคนขับที่เป็นเจ้าของหนังกลางแปลงหันกลับมาดูก็ไม่เห็นผู้หญิง 2 คนนั้นแล้ว**

หลังจากกลับมาถึงบริษัท ชงชัย ก็เกิดความสงสัย จึงเช้คประวัติกับผู้ว่าจ้างที่ถ่ายเอกสารให้ตอนวางมัดจำ ก็พบว่ามีความนี้จริง แต่เจ้าตัวบอกว่าไม่เคยไปว่าจ้างใครไปฉายหนังตามวันและเวลาที่บอก

เมื่อสงสัยจัดก็เลยสอบถามไปยังเจ้าอาวาสวัดที่เอาหนังไปฉาย

ทางเจ้าอาวาสก็บอกว่าในวันนั้นที่วัดไม่ได้มีการจัดงานแต่อย่างใด แต่เจ้าอาวาสเล่าว่า

ในคืนวันที่เจ้าของหนังมาบอกว่ามีการฉายหนัง ที่ป่าคำชะโนดจะมีเสียงซู่ๆ เหมือนกับมีพายุพัดเข้ามา ทั้งๆ ที่คืนนั้นไม่มีลมใหญ่พัดมาจากไหนเลย... (?!?)

นอกจากจะมีเรื่องเล่าผู้จ้างหนังที่ป่าคำชะโนดแล้ว ผืนป่าแห่งนี้ยังมีเรื่องน่าประหลาดอีกเรื่องคือ เวลานั้นแล้งก็จะเห็นว่าดินเชื่อมต่อกันไม่มีอะไร แต่เวลาน้ำท่วม ที่ดินรอบๆ จะท่วมหมด แต่ปรากฏว่าป่านี้ไม่ท่วม น้ำขึ้นสูงอย่างไรก็ไม่ท่วม ชาวบ้านจึงเชื่อว่า เกาะนี้ลอยน้ำได้ และเชื่อว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะเจ้าที่เป็นคนทำไม่ทำให้ผืนป่าแห่งนี้จมน้ำ. . .

ขณะที่ ทองอินทร์ ปักเสติ ชาวบ้านโนนเมือง ซึ่งมีบ้านอยู่ใกล้ๆ กับป่าคำชะโนด ได้ย้อนถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในป่าคำชะโนดอีกหนึ่งเรื่องเล่าของป่าแห่งนี้ ซึ่งคนภายนอกฟังดูอาจคิดว่าเป็นเรื่องอุปโลกนขึ้นมาเพื่อหลอกให้คนกลัวกันเล่นๆ สำหรับชาวบ้านที่อยู่มานานนมกลับเชื่อสนิทใจ ไม่ใช่นิทานปรัมปรา หรือนิยายประหลาดโลก แต่นั่นคือแรงศรัทธาที่ชาวบ้านมีต่อป่าอันลึลับและเต็มไปด้วยเรื่องเล่ามากมาย ...

เดิมทีคนท้องถิ่นจะเรียกที่นี่ว่า "วังนาคินทร์คำชะโนด" ที่มาก็คือมีบ่อน้ำอยู่กลางดงชะโนด เป็นบ่อน้ำขนาดเล็กๆ แต่กลับมีน้ำซึมออกมาตามธรรมชาติตลอดเวลา ทำให้ชาวบ้านเชื่อกันว่าบ่อน้ำประหลาดมาให้โดยพญานาคที่อาศัยอยู่ในบริเวณผืนป่า สำหรับบ่อน้ำในป่าคำชะโนด ว่ากันว่า เป็นบ่อน้ำที่ความศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก ชาวบ้านเชื่อกันอย่างนั้น

มีหลายคนเคยลองอธิษฐานตรงหน้าบ่อน้ำก็ได้ตามประสงค์ บางคนเจ็บป่วยไปดื่มหรืออาบโรคภัยก็หายเป็นปลิดทิ้ง สร้างความอัศจรรย์ใจยิ่งนัก แต่นั่นไม่ใช่ทุกคน อยู่ที่ความเชื่อมีมากน้อยแค่ไหน หลายคนไม่เชื่อแถมยังลบหลู่ ตักน้ำจากบ่อแล้วนำมาล้างเท้าแทนที่จะหายป่วยไขกลับทุกขทรมานซ้ำหนักกว่าเดิม

เช่นเดียวกับใครที่อยากจะเข้าไปสัมผัสป่าลี้ลับคำชะโนดก็ต้องสำรวจและปฏิบัติตามข้อห้ามอื่นๆ เป็นต้นว่า ห้ามใส่รองเท้าทั่วทั้งบริเวณป่า หมวก แวนตา รม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ ห้ามเด็ดขาด เพราะสิ่งเหล่านี้คือการดูถูกดูหมิ่นต่อผู้ปกป้องรักษาผืนดิน

"แต่ก่อนห้ามใส่เสื้อสีแดงด้วย ไม่ได้เลยนะ ใครใส่เข้ามาเป็นเรื่อง อยู่ไม่ได้นานหรอก ต้องรีบออกไป ไม่รู้เพราะอะไร เหมือนทวนไม่ชอบ แต่พอหลวงปู่ (หลวงตาคำ สิริสุทโธ เจ้าอาวาสวัดศรีสุทโธ วัดละเวงป่าคำชะโนด) ได้ทำพิธีขอยกเวนตอนหลังก็ใส่ได้" ทองหล่อ ตลิ่งชัน กำนันตำบลวังทอง กลาว

ความเชื่อเรื่องพญานาคของคนที่นี่นั้นอาจไม่แตกต่างจากชาวหนองคายที่เชื่อว่าพญานาคมีจริง บั้งไฟพญานาคเกิดจากอิทธิฤทธิ์ของเจ้าแห่งเมืองบาดาล ไม่ใช่ฝีมือของมนุษย์ธรรมดาเหมือนเมื่อครั้งถูกนำเสนอมานานหนึ่ง รวมถึงสื่อที่วิพากษ์เมื่อหลายปีก่อนนั้น ชาวบานละเวงป่าคำชะโนดก็คล้ายกัน พวกเขาสร้างทางเดินที่เชื่อมจากโลกภายนอกกับผืนป่าอันศักดิ์สิทธิ์เข้าไว้ด้วยรูปปั้นพญานาค 2 ตัว 7 เศียร นอนเลื้อยยาวไปจนสุดทางเดินราว 300 เมตร เพื่อสะท้อนถึงพลังอำนาจและบารมีของพญานาคราช

กระทั่งในวันออกพรรษา ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ชาวบ้านก็มีความเชื่อว่าเป็นวันที่พญานาคจะขึ้นมาหายใจ ดวงไฟสีแดงที่ผุดกลางบ่อน้ำแล้วลอยขึ้นท้องฟ้า (คล้ายๆ กับบั้งไฟพญานาคผุดกลางลำน้ำโขงที่ จ.หนองคาย) นั่นละคือ ลมหายใจพญานาค โดยชาวบ้านเชื่อว่าใครเห็นจะเป็นบุญของชีวิตเลยทีเดียว

ป่าคำชะโนด... ยังมีเรื่องเล่าอีกนับไม่ถ้วน ทั้งที่สร้างความรู้สึกรสชวนชวนหัวลุก และตื่นเต้นเสียวสันหลัง เชื่อหรือไม่เชื่อนั้นแล้วแต่วิจารณ์ญาณส่วนบุคคล หรือคุณจะไปพิสูจน์...?

ข้อมูลจาก

